

عراق، آخرین سنگر صادرات ایران زیر فشار تحریم‌ها

نبض تجارت تهران وبغداد در دستان واشنگتن

بازار عراق یکی از مهمترین مقاصد صادراتی ایران است، اما رسیدن به هدف ۲۰ تا ۲۵ میلیارد دلاری تجارت با این همسایه، با واقعیت‌های پیچیده‌ای مانند تحریم‌ها، محدودیت‌های بانکی، ضعف سبد صادراتی و رقابت فزاینده در بازار عراق فاصله دارد. بررسی داده‌ها و اظهارات کارشناسان نشان می‌دهد حفظ همین بازار نیز بدون اصلاحات اقتصادی و دیپلماسی مؤثر، کار ساده‌ای نخواهد بود.

بر خلاف تصور عمومی که بازار عراق را حیاط خلوت تجاری ایران می‌داند، فعالان بخش خصوصی و کارشناسان اقتصادی تاکید می‌کنند که نفوذ تجاری ایران در عراق محدود به بخش خصوصی و کالاهای خرد است

عبور از شوک سیاسی با ورود ۴.۵همت پول حقیقی‌ها

آمارهای رسمی عملکرد بازار سرمایه در تیر امسال از بارگشت تدریجی اعتماد سرمایه‌گذاران به بورس حکایت دارد. حضور بیش از ۱.۳ میلیون سرمایه‌گذار در معاملات، ورود مستمر نقدینگی حقیقی، رشد صندوق‌های سرمایه‌گذاری و تثبیت ارزش بازار در سطوح تاریخی، نشان می‌دهد بازار سهام توانسته پس از عبور از شوک‌های سیاسی و ژئوپلیتیکی ابتدای تابستان، دوباره در مسیر تعادل قرار گیرد. به گزارش ایسنا، هرچند کارشناسان معتقدند پایداری این روند همچنان به کاهش ریسک‌های سیاسی و ثبات متغیرهای کلان اقتصادی وابسته است. پس از هفته‌هایی که بازار سرمایه تحت تأثیر تنش‌های سیاسی، افزایش ریسک‌های منطقه‌ای و نگرانی سرمایه‌گذاران با نوسانات شدید همراه بود، داده‌های تیرماه نشان می‌دهد بورس به تدریج توانسته بخشی از اعتماد از دست‌رفته را بازیابی کند.

بر اساس آمار رسمی، در نخستین ماه تابستان بیش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار سرمایه‌گذار در معاملات سهام مشارکت داشتند؛ آماري که در کنار افزایش معاملات صندوق‌های سرمایه‌گذاری، بیانگر فعال‌تر شدن دوباره سرمایه‌گذاران حقیقی در بازار است. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های تیرماه، تغییر جهت جریان نقدینگی بود. پس از دوره‌ای از خروج سرمایه، در بسیاری از روزهای معاملاتی تیر، پول حقیقی دوباره وارد بازار شد و همزمان شاخص کل نیز بخش مهمی از افت‌های قبلی را جبران کرد. در مقطعی حتی ورود روزانه بیش از ۴.۵ همت پول حقیقی ثبت شد که از بازگشت ریسک‌پذیری سرمایه‌گذاران خرد خبر می‌داد.

این تغییر رفتار سرمایه‌گذاران همزمان با افزایش تقاضا در نمادهای بزرگ و همچنین رشد قابل توجه سهم‌های کوچک تر رخ داد؛ موضوعی که در رشد همزمان شاخص کل و شاخص هم‌وزن نیز قابل مشاهده بود و نشان می‌داد رونق بازار تنها محدود به چند نماد شاخص‌ساز نیست. از منظر ارزش بازار نیز تیرماه، ماه تثبیت بود. ارزش کل بازار سرمایه در مقاطع مختلف این‌ماه در محدوده حدود ۱۵۰ هزار هزار میلیارد ریال نوسان داشت؛ رقمی که با وجود افت‌وخیزهای کوتاه‌مدت، همچنان یکی از بالاترین سطوح تاریخی بازار سرمایه محسوب می‌شود. در بعد دلاری نیز هرچند نوسان نرخ ارز باعث تغییر برآورده‌ها می‌شود، اما بسیاری از تحلیلگران معتقدند ارزش دلاری بورس ایران همچنان پایین‌تر از میانگین تاریخی قرار دارد؛ موضوعی که از نگاه سرمایه‌گذاران، ظرفیت رشد بازار در صورت کاهش ریسک‌های سیاسی و بهبود شرایط اقتصادی را تقویت کرده است.

رشد صندوق‌های سرمایه‌گذاری نیز از دیگر نشانه‌های تغییر رفتار سرمایه‌گذاران در تیرماه بود. بخشی از نقدینگی به جای ورود مستقیم به سهام، از مسیر صندوق‌های سهامی و مختلط وارد بازار شد؛ مسیری که ضمن کاهش ریسک سرمایه‌گذاران، نقدشوندگی بازار را نیز تقویت کرد. با این حال، بررسی معاملات تیرماه نشان می‌دهد بازار همچنان نسبت تاریخی بازار سرمایه محسوب می‌شود. در بعد دلاری نیز هرچند نوسان نرخ ارز باعث تغییر برآورده‌ها می‌شود، اما بسیاری از تحلیلگران معتقدند ارزش دلاری بورس ایران همچنان پایین‌تر از میانگین تاریخی قرار دارد؛ موضوعی که از نگاه سرمایه‌گذاران، ظرفیت رشد بازار در صورت کاهش ریسک‌های سیاسی و بهبود شرایط اقتصادی را تقویت کرده است.

زیر بار سنگین در شیب‌های شهری چالش‌برانگیز است. از طرفی ماهیت خشک گاز باعث استهلاک سریع‌تر سرسپیندر و قطعات موتور می‌شود و رانندگی نگراننده که سوخت رایگان امروز، به هزینه‌های سنگین تعمیرگاهی در فردا تبدیل شود. علاوه بر این، ابهام دربراه میزان پایداری این طرح و مشخص نبودن مدت‌زمان رایگان ماندن CNG، باعث شده که رانندگان را با تردید مواجه کرده است. در کنار چالش‌های حمل‌ونقل مویرگی، دلیل تومی که در پی افزایش قیمت بنزین می‌آید در جای دیگری نهفته است. کارشناسان معتقدند که اثر انتظاری و روانی بنزین همواره سه تا چهار برابر اثر مستقیم و ریاضی آن است. گران شدن سوخت فوراً هزینه‌های جانبی مانند قطعات یدکی، لاستیک و روغن‌موتور را بالا می‌برد و حتی راننده کامیون گازوئیلی نیز به بهانه رشد هزینه‌های زندگی و استهلاک ماشین، کرایه خود را افزایش می‌دهد. از سوی دیگر، فروشندگان و فعالان بازار با مشاهده نرخ ۱۰ هزار تومانی بنزین، قیمت کالاها را پیش‌دستانه بالا می‌برند تا ارزش دلاری خود را حفظ کنند. اما نگاهی به آمار و ضرایب رسمی نشان می‌دهد که وزن بنزین در سبد شاخص قیمت مصرف‌کننده مرکز آمار ایران کمتر از دو درصد برآورد می‌شود.

این رقم به زبان ساده یعنی اثر مستقیم بنزین روی کاغذ که رقمی نیست که بتواند جهش بزرگ تومی ایجاد کند. اما تجربیات سال‌های گذشته نشان می‌دهد که تاثیر تومی بنزین بر قیمت کالاها و خدمات بسیار بیش از این اعداد و ارقام است. علت اصلی این اتفاق با باید در انتظارات تومی جست‌وجو کرد که ناشی از اثر روانی افزایش قیمت بنزین بر بازار است؛ بنابراین امید جدید دولت نیز تازمانی که اعتمادی برای کنترل موج انتظارات تومی جلب نکند، نمی‌تواند تاثیری بر واقعیت‌های قیمت‌ها بگذارد و مانع از سرایت گرانی بنزین به سرفره‌های مردم شوند.

نمی‌توانستند سهم شایسته‌ای از این بازار را به دست آورند. در بخش کالاهای دیجیتال و طلا نیز ایران خود کشوری واردکننده و متکی به خارج است، بنابراین عملاً توان و بازاری برای حضور در عراق ندارد. همچنین در حوزه دارو و تجهیزات پزشکی، سهم ایران از بازار دارویی عراق همچنان اندک باقی مانده و رقابتی منطقه‌ای و بین‌المللی گوی سبقت را ربوده‌اند.

مجموعه این محدودیت‌ها اثبات می‌کند که حتی اگر فشارهای مستقیم واشنگتن را هم نادیده بگیریم، عدم تنوع در سبد صادراتی و چالش‌های ساختاری تولید در داخل کشور، مانعی جدی و خودساخته در مسیر توسعه و تثبیت حضور ایران در بازار کالایی عراق به شمار می‌رود.

کریدورهای ریلی و ترانزیت؛ گشایش استراتژیک یا مدیریت‌فشار؟

در مقابل این موانع، تلاش‌های دیپلماتیک اخیر مستمر که بر توسعه راه‌های مواصلاتی و رانندگی شبکه یکپارچه حمل‌ونقل بوده است، امضای یادداشت‌تفاهم احداث راه‌آهن خسروی-خاتقین-بغداد و تکمیل خط ۲۴۳ کیلومتری کرمانشاه-خسروی، رویکردی هدفمند برای وصل کردن شبکه ریلی ایران به بغداد و در نهایت دریای مدیترانه است. این کریدور ریلی و جاده‌ای، در کنار دستورات ترانزیتی بغداد برای تسهیل ترانزیشنمنت کالاهای ایرانی، از دیدگاه ناظران اقتصادی اقدامی ارزشمند برای کاهش وابستگی تجاری به مسیرهای حساس دریایی مانند تنگه هرمز و بندرآرم قصر است. با این حال، تحلیلگران معتقدند چنین ابتکاراتی «خشتی‌کننده‌مطلق تحریم» نیستند، بلکه ابزارهایی برای «مدیریت فشار» به شمار می‌روند. عراق تلاش می‌کند موازنه شکننده‌ای میان واشنگتن

به گفته این عضو هیات رئیسه اتاق مشترک ایران و عراق، تولید ناخالص داخلی عراق در مرز ۲۷۰ تا ۲۸۰ میلیارد دلار نوسان می‌کند که بیش از نصف آن وابسته به درآمد نفت است. تمامی پروژه‌های بزرگ نفتی و توسعه‌ای عراق به شرکت‌های چندملیتی و غربی واگذار می‌شود و آمریکا به دلیل نفوذ ساختاری بر سیستم بانکی و مالی این کشور، مانع از حضور ایران در پروژه‌های دولتی و پیمانکاری‌های کلان می‌شود. حسینی، عضو اتحادیه صادرکنندگان فراورده‌های نفتی می‌گوید: در بخش خدمات و فنی‌مهندسی نیز دولت عراق به دلیل هراس از جرایم تحریمی آمریکا، امکان انعقاد قراردادهای بزرگ با طرف‌های ایرانی را ندارد.

در نتیجه، عمده حضور تجاری ایران محدود به معاملات مویرگی با بخش خصوصی عراق و بازار خردفروشی کالایی شده است؛ بازاری که آن هم به دلیل موانع داخلی ایران در تولید و عدم تطابق سبد صادراتی، با سقف محدودیتی مواجه شده است.

جا ماندن از بازار کالایی عراق؛ از موبایل تا طلا و پلاستیک

نگاهی به ساختار واردات عراق به‌وضوح نشان می‌دهد که سبد صادراتی ایران، توان پوشش بخش‌های بزرگ و اصلی نیازهای وارداتی این همسایه غربی را ندارد. عراق سالانه حجم عظیمی از کالاهایی نظیر طلا، گوشی تلفن همراه، محصولات دارویی پیشرفته و مواد پلاستیکی را وارد می‌کند، مواردی که ایران در بیشتر آنها سهم قابل‌توجهی ندارد.

برای نمونه، در حوزه محصولات پلاستیکی با وجود بزرگ‌ترین حضور در بخش‌های کالایی مانند لوازم خانگی، یعنی نفت و زیرساخت‌های کلان دولتی، تقریباً برای شرکت‌های ایرانی غیرممکن شده است.

روابط اقتصادی ایران و عراق همواره یکی از حیاتی‌ترین شریان‌های تجارت خارجی کشور به شمار می‌رفته است؛ همسایه‌ای که در روزهای سخت تحریم و مضایق اقتصادی، سهم قابل توجهی از صادرات غیرنفتی ایران را جذب کرده و در نقش «تنفس‌گاه تجاری» ظاهر شده است. با این حال، نگاهی دقیق‌تر به داده‌های روز، اظهارات مقامات رسمی و ساختار واقعی بازار عراق نشان می‌دهد که این مسیر تجاری نه‌تنها چندان هموار نیست، بلکه با موانع ساختاری عمیق، فشارهای واشنگتن و محدودیت‌های جدی از سوی هر دو طرف روبروست.

به گزارش اقتصاد۲۴، در روزهای اخیر، امضای اسناد همکاری زیرساختی از جمله توانافنامه حمل‌ونقل جاده‌ای و راه‌آهن خسروی-خاتقین میان تهران و بغداد، بار دیگر موضوع جهش تجاری تا افاق‌های ۲۰ یا ۲۵ میلیارد دلاری را به صدر اخبار آورده است. اما آیا این اعداد و پروژه‌های روی کاغذ با واقعیت‌های موجود در میدان رقابت و محدودیت‌های تحریمی انطباق دارند یا بازار عراق نیز در حال نزدیک شدن به سقف ظرفیت خود برای ایران است؟

روای ۲۵ میلیارد دلاری در برابر واقعیت ۱۲ میلیاردی

وزارتخانه‌های اقتصادی کشور از برنامه‌ریزی برای رسیدن به مبادلات ۲۰ تا ۲۵ میلیارد دلاری سخن می‌گویند؛ عددی شگفت‌انگیز که در صورت تحقق، بخش مهمی از فشارهای ارزی کشور را مهار خواهد کرد. بر اساس آمارهای موجود، حجم صادرات غیرنفتی و خدمات ایران به عراق در حال حاضر حدود ۱۲ میلیارد دلار است که بخش عمده‌ای از آن به صادرات حامل‌های انرژی مانند برق و گاز اختصاص دارد.

اما چالش اصلی درست از همین‌جا آغاز می‌شود. همان‌طور که مسئولان ارشد اقتصادی کشور نیز اذعان دارند، تراز تجاری دو کشور به شدت نامتعادل و به نفع ایران است. عراق صادرات چندانی به ایران ندارد و از طرفی، پایداری همین میزان از صادرات ایران نیز تحت تأثیر نقدشوندگی ارزی قرار دارد. حجم قابل توجهی از طلب‌های ایران بابت فروش انرژی در حساب‌های بانک تجارت عراق (TBI) مسدود مانده و فرآیند تسویه مالی به دلیل اشرفا نظارتی خزانه‌داری آمریکا بر مبادلات دلاری بغداد، با موانع جدی روبه‌رو است.

این ناترازی شدیدی که در مبادلات وجود دارد، مقامات بغداد را نیز تحت فشار قرار داده تا خواستار متعادل‌سازی روابط تجاری شوند. اما سوال اینجاست که ایران در مقابل واردات ناکافی از عراق، چه میزان از بازار کالایی و خدماتی این کشور را در دست دارد؟

دیوار سخت تحریم و دست برتر آمریکا در بازار عراق بر خلاف تصور عمومی که بازار عراق را حیاط خلوت تجاری ایران می‌داند، فعالان بخش خصوصی و کارشناسان اقتصادی تاکید می‌کنند که نفوذ تجاری ایران در عراق محدود به بخش خصوصی و کالاهای خرد است.

آطور که حمید حسینی، عضو اتاق بازرگانی ایران و رئیس کمیسیون اصل ۴۴ و محیط کسب و کار می‌گوید، حضور در بخش‌های کلیدی اقتصاد عراق، یعنی نفت و زیرساخت‌های کلان دولتی، تقریباً برای شرکت‌های ایرانی غیرممکن شده است.

اخبار

مطالبات فروشگاه‌های طرف قرارداد کالابرگ تا ۲۵ تیر ماه تسویه شد

معاون رفاه وزارت کار و رفاه اجتماعی از تسویه کامل مطالبات فروشگاه‌های متصل به درگاه کالابرگ تا ۲۵ تیر خبرداد.

به گزارش تسنیم، یعقوب اندایش در خصوص علت تعویق پرداختی‌های کالابرگ خرداد و تیرماه فروشگاه‌های طرف قرارداد، گفت: کسری کوچکی در واریزهای خرداد به وجود آمد که با یک هفته تأخیر پرداخت شد.

وی افزود: ۲۵ تیرماه تمام مطالبات فروشگاه‌های طرف قرار داد کالابرگ تسویه شد و واریزهای تیرماه بدون مشکل ادامه دارد.

کاهش تقاضای روغن در پی حذف ارز ترجیحی

مطالبات ارزی واردکنندگان تعیین تکلیف شود

دبیر انجمن صنفی صنایع روغن نباتی اظهار کرد: حدود ۴ میلیارد پیرو مطالبات ارزی واردکنندگان کالاهای اساسی از جمله یک میلیارد پیرو مطالبات ارزی کارخانجات روغن نباتی از ۱۷ ماه پیش، پرداخت نشده است.

به گزارش ایسنا، علیرضا شریفی، دبیر انجمن صنفی صنایع روغن نباتی ایران اعلام کرد: واردکنندگان روغن خام، بیش از یک میلیارد پیرو مطالبات ارزی از دولت طلبکار هستند و تقریباً معادل همین مبلغ به بانک‌های داخلی و فروشندگان خارجی بدهکارند. به گفته شریفی، بی‌اعتمادی فروشندگان خارجی به واردکننده ایرانی از یک طرف و بی‌اعتمادی تاجر ایرانی به دولت از طرف دیگر، در کنار اضمحلال سرمایه به گردش ارزی شرکت‌ها، باعث شده که واردات روغن خام به شدت کاهش یابد.

بر اساس اعلام این انجمن صنفی، وی درخصوص اینکه چرا علی‌رغم کاهش واردات روغن خام، بازار روغن نباتی دچار بحران نشده، اظهار کرد: در پی حذف ارز ترجیحی، رفتار هیجانی که در خنوار و صف و صنعت برای ذخیره‌سازی و انبار کردن روغن وجود داشت، جای خود را به مصرف ذخیره‌های گذشته و عدم مراجعه به بازار و اجتناب از خرید روغن جدید به قیمت چهار برابر درد ضمن اینکه قاچاق از بین رفت و صادرات محصولات غذایی کاهش یافت و البته فصل گرما هم، مزید بر علت شد. از این رو، تقاضا کاهش یافت، لذا هنوز اثر کاهش واردات روغن خام، در بازار آشکار نشده است. شریفی خاطرنشان کرد: چنانچه در پائیز و زمستان، مجموع روغن‌های خام وارداتی و روغن‌های استحصالی از دانه‌های وارداتی و داخلی به ۱۵۰ هزار تن در ماه نرسد، بدون تردید در شش ماهه دوم سال، با بحران در بازار روغن مواجه خواهیم شد و حل مشکل، جز با تعیین تکلیف مطالبات ارزی کارخانجات و بازگرداندن اعتماد به بازار، میسر نیست.

دبیر انجمن صنفی صنایع روغن نباتی ایران کاهش شدید سرمایه در گردش ارزی کارخانجات و بی‌اعتمادی فروشندگان خارجی به واردکنندگان را به عنوان علل اصلی کاهش واردات روغن خام بر شمرد و گفت: بدهی واردکنندگان روغن خام به بانک ها، حدود ۳۵درصد مطالبات آنان از دولت است که به صورت روز شمار، مشمول بهره و جریمه ارزی است. این بدهی‌ها می‌تواند با بخشی از مطالبات تهاتر و با موقتا فریز شوند، به گونه‌ای که بابت آنها نه سود و جریمه به بانک‌ها بپردازند و نه در سرفصل بدهکاران بدحساب طبقه‌بندی شوند.

دبیر انجمن صنفی صنایع روغن نباتی تصریح کرد: انتظار کارخانجات روغن‌نباتی، پرداخت به یک‌باره و یک‌روزه مطالبات ارزی‌شان نیست، بلکه انتظار این است این مطالبات به رسمیت شناخته شده و تعیین تکلیف گردند و پرداختشان نیز آغاز شود.

عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس معتقد است دولت باید تأمین کالاهای اساسی مردم و مواد اولیه تولید را برعهده بگیرد و تا پایان جنگ اجازه واردات هر کالای غیرضروری را سلب کند.

به گزارش خبرنگاران پس از کمتر از یک ماه از امضای تفاهم نامه دوباره ایالات متحده دست به محاصره دریایی ایران زد. هدف از محاصره‌ها، تشدید بحران‌های درونی یک جامعه از طریق فرسایشی کردن روند جنگ است. بنابراین پیروز این نبرد آن طرفی است که زودتر زیر فشار اقتصاد به هم بریزد. در مقابل ایالات متحده، ایران هم با بستن تنگه هرمز و فشار حداکثری به اقتصاد جهانی در پی آن است تا غرب را از ادامه حمله به کشور باز دارد.

مرتضی عزتی، عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس، درباره الزامات اداره کشور در شرایط فعلی به خبرنگاران گفت: حفظ تولید و نیازهای اولیه و ضروری مردم باید اولویت اصلی تصمیم‌گیران باشد. تضعیف و نابودی تولید در ایران هدف اصلی تحریم‌ها و حتی جنگ اخیر است زیرا با این بین رفتن تولید، فشار بر مردم دو چندان خواهد شد و به این ترتیب کشور ممکن است وارد یک روند خطرناک بحران‌های داخلی شود. بنابراین حفظ و تقویت تولید باید اولویت کشور باشد. (وادامه داد: افزایش تولید و به طور خاص تولید صنعتی و کشاورزی، در شرایط جنگی بسیار تعیین کننده است و به مردم برای تاب‌آوری بیشتر کمک می‌کند، زیرا تولید بیشتر به معنای اشتغال بیشتر هم هست. در کنار حفظ و تقویت تولید، دولت باید به تأمین نیازهای اساسی و مصرفی مردم هم اهتمام بیشتری ورزد. واردات کشور در شرایط جنگی باید به نحوی سازمان یابد که نیازهای

اساسی مردم و مواد اولیه تولید به کشور وارد شود.

معامله راحت در آبان تتر | احراز هویت کن وام بگیر

این استاد دانشگاه افزود: دشمن با محاصره دریایی در تلاش است راه واردات این کالاها را به کشور مسدود کند و مسئولان ایرانی هم می‌توانند با رفتن سراغ مسیرهای جایگزین، سیاست محاصره را به شکست بکشانند و واردات اولویت دار به کشور را انجام دهند. کشوری مانند ایران از ظرفیت‌های بالقوه‌ای برخوردار است که می‌تواند از آن راه‌ها، محاصره را دور یزند و روند تجاری کشور را حفظ کند.

اثرگذار است. عزتی در این باره توضیح داد: شرایط روانی مردم و جامعه می‌تواند نقش به سزایی در پایداری کشور داشته باشد. نظام تصمیم‌گیری کشور باید اقداماتی که به افزایش روحیه و سرزندگی مردم منجر می‌شود را انجام دهد تا با بهبود فضای ذهنی و روانی جامعه، کشور توان آورد در مقابل مشکلات جنگی که تا حد زیادی هم اجتناب ناپذیر است را داشته باشد. جامعه‌ای که آرامش نسبی دارد، توان مقاومت بیشتری هم دارد.

عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس اضافه کرد: در کنار این موارد گفته شده، ما باید هم به مجموعه‌های نظامی و هم امنیتی غیرنظامی که این ماه‌ها بسیار پرکار بودند و فشار زیادی از جنگ را حس کردند توجه کنیم. باید مشکلات آن‌ها فهم شود و حتی حمایت‌های اقتصادی در حد توان هم انجام شود تا بتوانیم در این نبرد نابرابر با دشمن، سرلند خارج شویم. او از نظر سیاستی و رویکرد حاکم بر سیاست‌گذاری گفت: نکته بسیار مهمی که باید مورد توجه باشد،

وسواس در تخصیص منابع محدود شده ارزی ضروری است

تقویت تولید، کلید خروج موفق از بحران

این است که هر اقدامی که انجام می‌شود نباید به ایجاد تلاطم یا تحمیل شوک در اقتصاد منجر شود و دولت باید تمام این دست اقدامات را کنار بگذارد. حفظ وضع موجود باید در دستور باشد و تا میان مدن هدف‌گذاری، برنامه‌ریزی، استراتژی و اقدامات مشخصی برای آن باید اندیشیده شود. باید دولت‌مدان برای بدترین سناریوها هم خود و کشور را آماده کنند و از حالا تمهیدات لازم را فراهم آورند.

وسواس حداکثری در تخصیص ارز

این روزها اخباری از آزاد شدن واردات خودرو منتشر شده که از سوی کارشناسان گاه با نگرانی دنبال می‌شود. چرا که از نظر اغلب صاحب نظران در شرایط جنگی باید منابع محدود شده کشور به نحوی مدیریت شوند که رفع نیازهای اساسی در اولویت قرار بگیرد.

عزتی در این باره گفت: در مورد واردات خودرو من شیدم که این خودروها از قبل ثبت سفارش شدند و ارزی برای واردات آن‌ها اختصاص نمی‌یابد و صرفاً در حال تخلیه آن‌ها هستند. اگر این شیدم من درست باشد که جای نگرانی ندارد اما به

هر دلیل اگر منابع محدود شده ارزی کشورمان صرف واردات چیزهای غیرضروری شوند، به زبان ساده یعنی زمینه مه موققت ما در این جنگ را کاهش می‌دهد. عزتی افزود: ما در شرایط کمبود منابع ارزی، باید با اولویت‌گذاری دقیق‌تر، زمینه تخصیص بهینه ارز را فراهم کنیم. به همین جهت گفته می‌شود از واردات کالاهایی که ضروری نیستند باید جلوگیری شود. نه تنها از این کالاها نباید پرداخت شود که باید تا جای ممکن جلوی واردات آن‌ها لاقال تا پایان جنگ گرفته

شود. به این ترتیب جلوی انحراف در منابع ارزی گرفته خواهد شد. وادامه داد: دولت نه تنها در مرحله تولید که باید در مرحله توزیع و قیمت‌گذاری هم نظارت‌ها را تشدید کند تا یک وضعیت منصفانه‌ای در کشور وجود داشته باشد. دولت باید جلوی واردات هر کالایی که در داخل کشور امکان تولیدشان وجود دارد را بگیرد و به جای آن مواد اولیه تولید را وارد کند. با این کار منابع کمتری هزینه می‌شود اما اشتغال زایی هم بیشتر می‌شود.